

Aqqalu C. Jerimiassen

EM 2026/250-1

Atassut

29. September 2026

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde ideer til konkrete handlingsplaner for målrettet opkvalificering af lokal arbejdskraft i Grønland med henblik på beskæftigelse i forbindelse med eksempelvis nuværende og kommende mineprojekter. Handlingsplanen skal blandt andet anvise konkrete uddannelsesforløb, certifikatkurser, efteruddannelsesstilbud og samarbejdsmodeller mellem Naalakkersuisut, kommunen, Majoriaq, relevante uddannelsesinstitutioner og råstofselskaberne. Handlingsplanen skal omdeles til Inatsisartut inden FM 2027.

(Medlem af Inatsisartut Hans-Erik Enoksen, Demokraatit)

Råstofudvinding har i mange år været omtalt som noget, der angiveligt skulle give vores samfund betydelige økonomiske gevinster. Men er det rent faktisk det, vi ser i dag?

Fra Atassuts side har vi indtil nu haft svært ved at få øje på disse gevinster, og vi forventer heller ikke, at der umiddelbart vil ske større ændringer i den nærmeste fremtid, hvis vi ser på, hvordan tingene foregår i dag.

Hvis vi skal udvikle vores arbejdsstyrke yderligere, skal det ske på en måde, der giver en mere direkte og mærkbar økonomisk gevinst for samfundet. Det bør føre til, at mineselskaberne investerer mere i vores egne borgere, eksempelvis gennem uddannelsesinstitutionerne eller ved at opkvalificere de borgere, der er interesserede i at kunne arbejde i mineindustrien.

Hvis vi eksempelvis ser på de miner, der er i drift i dag, såsom Nalunaq, der gennem mange år har været i drift med perioder, hvor minen har været lukket, så er det, når man ser på mængden af udvundet guld og samtidig sammenholder det med de beløb, der tilfalder Kommune Kujalleq og landskassen, svært at få øje på, at de økonomiske gevinster er særlig store.

Når vi ser på voksne, der ikke nødvendigvis har en uddannelse, men som allerede arbejder som ufraglærte, kunne det være interessant at videreudvikle Majoriaqs indsats med henblik på at give disse arbejdstagere nye muligheder.

Det kunne eksempelvis være at gøre det muligt for ufraglærte arbejdstagere at opnå nye kvalifikationer gennem Majoriaq, så de kan varetage andre arbejdsopgaver og få kompetencer, der gør dem i stand til at arbejde i miner eller på andre boreprojekter inden for mere almindelige fagområder.

For når vi ser på det, som forslagsstilleren lægger op til, er det jo ikke sådan, at alle nødvendigvis skal have en ph.d.-grad for at kunne arbejde inden for råstofindustrien eller skal have større viden om jura og andre fagområder.

Derfor kan Atassut fuldt ud forstå formålet med forslaget. Vi skal se på, hvordan vi i fremtiden kan udnytte vores arbejdskraft bedre, blandt andet ved løbende at forny og opdatere de kompetencer og kursusbeviser, som vores arbejdstagere har. Samtidig skal vi fortsat udvikle og tilbyde mere avancerede kurser og efteruddannelsesmuligheder.

Hvis vi som samfund drømmer om i fremtiden at kunne stå på egne ben, skal vi holde op med udelukkende at pege på udenlandsk arbejdskraft og med blot at beklage os over, at der mangler arbejdskraft. Vi skal som samfund vise, at vi selv kan handle og tage ansvar.

Vi kan ikke blive ved med at stå med hænderne i lommerne og en cigaret i munden, mens vi klager over, at alting bliver dyrere, og blot beklager os over, at arbejdskraften kommer udefra. Vi er nødt til at tage os sammen og begynde at stå på egne ben.

Et menneske, der kan forsørge sig selv, er med til at skabe et selvstændigt land.

Vi støtter intentionen om, at der udarbejdes en plan på området, og vi håber, at Naalakkersuisut vil arbejde videre med at gøre den endnu bedre. På den baggrund støtter vi forslaget i dets nuværende form uden at henvise det direkte til et udvalg.